

ประกาศกรมสุขภาพจิต
เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรมสุขภาพจิต กำหนด นั้น

กรมสุขภาพจิต ได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้ โดยผู้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น จะต้องจัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๖ เดือน นับตั้งแต่วันที่กรมสุขภาพจิตประกาศรายชื่อข้าราชการเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกจนถึงวันที่กองบริหารทรัพยากรบุคคล/กรมสุขภาพจิตประทับตรารับหนังสือและผลงานที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ ถ้าหากวันครบกำหนดส่งผลงานเป็นวันหยุดราชการ ให้นับวันที่เปิดทำการในวันถัดไปเป็นวันครบกำหนด สำหรับกรณีผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเกษียณอายุราชการในพึงบประมาณใด ให้ส่งผลงานเข้ารับการประเมินล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ในพึงบประมาณนั้น หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่

ทั้งนี้ หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล การทักท้วงหากตรวจสอบแล้วมีหลักฐานว่า ข้อทักท้วงเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่สุจริต ให้ดำเนินการสอบสวนผู้ทักท้วง เพื่อหาข้อเท็จจริงและดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายจุมภฏ พรหมเสิดา)

รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต

ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสุขภาพจิต

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศกรมสุขภาพจิต ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗
เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ
ครั้งที่ ๓๕/๒๕๖๗

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ ตำแหน่งเลขที่/สังกัด	ชื่อผลงานที่เสนอ ขอประเมิน	ชื่อข้อเสนอแนวคิด เพื่อพัฒนางาน
๑.	นางสาวบุรณาด รุ่งลักษณะศิริ นายแพทย์ชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๒๐๔ กลุ่มงานการแพทย์ กลุ่มภารกิจบริการจิตเวชและสุขภาพจิต โรงพยาบาลศรีธัญญา ปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลยุวประสาท ไวทยोปลั้มภ กรมสุขภาพจิต	นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม สาขาจิตเวช) ตำแหน่งเลขที่ ๒๐๔ กลุ่มงานการแพทย์ กลุ่มภารกิจบริการจิตเวชและสุขภาพจิต โรงพยาบาลศรีธัญญา ปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลยุวประสาท ไวทยोปลั้มภ กรมสุขภาพจิต	The Development of a Thai Social Skill Assessment for Children Aged 6 to 12 Years	โครงการพัฒนาคู่มือการฝึกทักษะสังคมสำหรับเด็กประถม : การส่งเสริมความเข้าใจสำหรับ ผู้ปกครองในคลินิกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาล ยุวประสาทไวทยोปลั้มภ

ส่วนที่ 3 แบบการเสนอผลงาน

(ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน ไม่เกิน 5 หน้ากระดาษ A 4)

ชื่อผู้สมัครเข้ารับการประเมินบุคคล.....นางสาวบุรณาด รุ่งลักษณะมีศรี.....
ตำแหน่งที่ขอเข้ารับการประเมินบุคคล.....นายแพทย์.....ด้านเวชกรรมสาขาจิตเวช.....
ระดับ...ชำนาญการพิเศษ.....ตำแหน่งเลขที่....204..... กลุ่มงานการแพทย์.....
ภารกิจ...บริการจิตเวชและสุขภาพจิต..... หน่วยงาน.....โรงพยาบาลศรีธัญญา.....
กรมสุขภาพจิต

- 1) ชื่อผลงานเรื่อง The Development of a Thai Social Skill Assessment for Children Aged 6 to 12 Years
- 2) ระยะเวลาที่ดำเนินการ 1 ปี 2 เดือน (มีนาคม 2565 - พฤษภาคม 2566)
- 3) ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

3.1. ความรู้ทางด้านพัฒนาการเด็ก: เข้าใจพัฒนาการทางสังคม อารมณ์ และจิตใจของเด็กในช่วงอายุ 6-12 ปี รวมถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางสังคม

3.2. ความสามารถในการวิจัยและสถิติ: สามารถออกแบบการวิจัย ใช้เครื่องมือวิเคราะห์สถิติในการทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) และความเที่ยงตรง (validity) ของเครื่องมือประเมิน

3.3 ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมไทย: เข้าใจบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย ซึ่งมีอิทธิพลต่อการพัฒนาและการแสดงออกของทักษะทางสังคมในเด็กไทย

3.4 ทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ: สามารถทำงานร่วมกับผู้ปกครอง ครู และผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิต เพื่อเก็บข้อมูลและได้รับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเครื่องมือ

3.5 ประสบการณ์ในการพัฒนาเครื่องมือวัด: มีประสบการณ์ในการออกแบบและทดสอบเครื่องมือวัดทางจิตวิทยาหรือสังคม เพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง

3.6 ความชำนาญในด้านภาษาศาสตร์: ทักษะในการแปลและปรับเนื้อหาจากภาษาอื่น หรือการดัดแปลงเครื่องมือที่มีอยู่ให้เข้ากับภาษาและบริบทของเด็กไทย

- 4) สรุปสาระสำคัญขั้นตอนการดำเนินการและเป้าหมายของงาน

สรุปสาระสำคัญ

เครื่องมือนี้ถูกออกแบบโดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานที่รวมถึงการทบทวนวรรณกรรม การทำกลุ่มสนทนากับผู้ปกครอง ครู และผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิต และการประเมินความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือดังกล่าวมีการปรับปรุงจากต้นแบบแรกเริ่มที่ประกอบด้วย 63 ข้อคำถาม ซึ่งครอบคลุม 4 มิติของทักษะทางสังคม ได้แก่

มิติที่1 ความสามารถภายในตัวบุคคล (Intrapersonal Abilities) ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ภายในตนเอง (self-awareness) การประเมินตนเอง (self-evaluation) การควบคุมตนเอง (self-control) และการแสดงออกส่วนบุคคล (self-expression)

มิติที่2 ความสามารถด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interpersonal Abilities) ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ทางสังคม (social sensitivity) และการแสดงออกทางสังคม (social expression)

มิติที่3 ความสามารถในการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Abilities) ซึ่งประกอบด้วย การเลียนแบบเพื่อน (peer imitation) และการปรับตัวเข้ากับกฎของสังคม (adaptation to social rules)

มิติที่4 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกลุ่มสังคม (Motivation to Be Part of the Social Group)
หลังจากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 16 คน เครื่องมือถูกปรับลดเหลือ 57 ข้อคำถาม โดยมี 35 ข้อคำถามที่ได้

คะแนน Item-Objective Congruence (IOC) ≥ 0.8 และ 25 ข้อคำถามที่ได้คะแนนระหว่าง 0.5 ถึง 0.8 โดยตัดข้อที่ไม่เหมาะสมทางวัฒนธรรมหรือซ้ำซ้อนออก ผมที่ได้คือเครื่องมือมีค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ที่ 0.929 ทำให้เครื่องมือนี้เป็นเครื่องมือที่มีความน่าเชื่อถือสูง สามารถนำไปใช้ในการประเมินทักษะทางสังคมของเด็กไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อระบุเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือในการพัฒนาทักษะทางสังคม และเป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกที่เหมาะสมสำหรับเด็กไทยวัยนี้ต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการ

งานวิจัยประกอบด้วยสามระยะ ดังนี้:

ระยะที่ 1: การศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรม

- ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับทักษะทางสังคมจากฐานข้อมูลต่าง ๆ เช่น MedLine (PubMed), Web of Science (WoS), SCOPUS, Google Scholar และฐานข้อมูลวิจัยในประเทศไทย
- สรุปประเด็นที่ได้จากการทบทวนใน Literature Review Matrix
- สร้างข้อคำถามชุดที่ 1 ตามประเด็นที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม

ระยะที่ 2: การศึกษาจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview)

- หาผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ครู และผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชเด็กและวัยรุ่น
- จัดกลุ่มสนทนา 3 ครั้ง สำหรับกลุ่มผู้ปกครองเด็กปกติ, ครู และสหวิชาชีพในโรงพยาบาล
- ใช้กลุ่มตัวอย่าง 7-8 คนต่อกลุ่ม เพื่อให้ความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยดำเนินการที่โรงพยาบาลหรือทางออนไลน์
- อบรมผู้ช่วยวิจัยที่มีประสบการณ์ในด้านจิตวิทยาเด็ก
- บันทึกเสียงและสังเกตบรรยากาศการสนทนา, ถอดเทป, และตรวจสอบข้อมูลจนกว่าจะได้ข้อมูลที่ครบถ้วน
- สร้างข้อคำถามชุดที่ 2 ตามข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม

ระยะที่ 3: การประเมินความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น

- นำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นไปประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจากหลายสาขาวิชา
- ทำการปรับปรุงเครื่องมือโดยอิงจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- ทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability) เช่น ค่า Cronbach's Alpha

เป้าหมายของงาน

เป้าหมายของงานวิจัยนี้คือการพัฒนาเครื่องมือประเมินทักษะทางสังคมสำหรับเด็กไทยอายุ 6 ถึง 12 ปี โดยเน้นการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือดังกล่าวเพื่อให้สามารถใช้ประเมินทักษะทางสังคมของเด็กไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรมของไทย สามารถบอกรายละเอียดของทักษะสังคมที่เด็กแต่ละคนขาดไป เพื่อวางแผนการฝึกทักษะสังคมของเด็กไทยอย่างตรงจุด

5) ผลสำเร็จของงาน(เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลสำเร็จเชิงปริมาณ

เครื่องมือประเมินทักษะทางสังคมสำหรับเด็กไทยถูกที่พัฒนาขึ้นมีทั้งหมด 57 ข้อคำถามหลังจากการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ โดยค่า Cronbach's Alpha ของเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นคือ 0.929 ซึ่งบ่งชี้ว่ามีความน่าเชื่อถือสูง การประเมินความเที่ยงตรงพบ 35 ข้อคำถามมี Item-Objective Congruence (IOC) ≥ 0.8 และ 25 ข้อคำถามมี IOC ระหว่าง 0.5 ถึง 0.8 ซึ่งแสดงถึงความเที่ยงตรงของเนื้อหา

ผลสำเร็จเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านการประเมินความเที่ยงตรงโดยผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขาวิชา และได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างและผู้เชี่ยวชาญอย่างละเอียด ซึ่งทำให้แน่ใจว่าเครื่องมือสามารถวัดทักษะทางสังคมได้อย่างครอบคลุมและเหมาะสมกับบริบทของเด็กไทย โดยการวิจัยนี้ ทำให้ต้องมีความรู้เกี่ยวกับทักษะสังคมในมุมมองของสังคมไทย ที่ประกอบด้วย 4 มิติของทักษะทางสังคม ได้แก่

มิติที่ 1 ความสามารถภายในตัวบุคคล (Intrapersonal Abilities) ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ภายในตนเอง (self-awareness) การประเมินตนเอง (self-evaluation) การควบคุมตนเอง (self-control) และการแสดงออกส่วนบุคคล (self-expression)

มิติที่ 2 ความสามารถด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interpersonal Abilities) ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ทางสังคม (social sensitivity) และการแสดงออกทางสังคม (social expression)

มิติที่ 3 ความสามารถในการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Abilities) ซึ่งประกอบด้วย การเลียนแบบเพื่อน (peer imitation) และการปรับตัวเข้ากับกฎของสังคม (adaptation to social rules)

มิติที่ 4 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกลุ่มสังคม (Motivation to Be Part of the Social Group)

6) การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

การนำไปใช้ประโยชน์

เครื่องมือประเมินทักษะทางสังคมสำหรับเด็กไทยอายุ 6 ถึง 12 ปีที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้มีการนำไปใช้ประโยชน์ในหลายด้าน

1. ใช้ในทางคลินิกเพื่อประเมินทักษะสังคมของเด็กรายบุคคล : เครื่องมือนี้ช่วยในการประเมินทักษะทางสังคมของเด็กไทยอย่างแม่นยำ ซึ่งสามารถใช้ในการระบุเด็กที่มีปัญหาหรือความล่าช้าในการพัฒนาทักษะทางสังคม เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนหรือการฝึกทักษะสังคมที่เหมาะสม

2. การพัฒนาเนื้อหาการฝึกทักษะสังคม: ข้อมูลที่ได้จากการประเมินสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาเนื้อหาการฝึกทักษะสังคมที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะทางสังคมที่ขาดไปของเด็ก เช่น การฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร การตีความสถานการณ์ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการเพิ่มความสามารถในการปรับตัวในสถานการณ์สังคม

3. การฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองและครู: เครื่องมือสามารถใช้ในการฝึกอบรมผู้ปกครองและครูในการเข้าใจและประเมินทักษะทางสังคมของเด็กได้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้บุคคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถให้การสนับสนุนและคำแนะนำที่เหมาะสมในชีวิตประจำวันของเด็ก

4. การวิจัยต่อเนื่อง: เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการวิจัยเพิ่มเติมในด้านทักษะทางสังคมของเด็ก โดยอาจมีการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือให้ดียิ่งขึ้นตามการวิจัยและการประเมินผลในอนาคต

5. นโยบายด้านการศึกษาหรือสุขภาพจิต: สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนานโยบายการศึกษาและสุขภาพจิตที่เน้นการสนับสนุนการพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็ก โดยเฉพาะในบริบทของประเทศไทย

ผลกระทบ

การมีเครื่องมือที่เหมาะสมและมีความเชื่อถือได้สามารถช่วยให้การประเมินและติดตามพัฒนาการทักษะทางสังคมของเด็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกที่ตรงกับความต้องการของเด็กไทย

7) ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

1. การพัฒนาตัวเครื่องมือ: การสร้างเครื่องมือประเมินที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ต้องมีความละเอียดในการศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรมและการประเมินตามความต้องการเฉพาะของเด็กไทย ซึ่งต้องทำการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างลึกซึ้ง

2. การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง: การจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview) ที่มีทั้งผู้ปกครอง, ครู, และผู้เชี่ยวชาญต้องอาศัยความสามารถในการจัดการและสื่อสารกับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย ซึ่งอาจต้องใช้ความพยายามในการประสานงานและการจัดการที่ดี รวมถึงการใช้ทักษะในการสื่อสารกับคนหลายระดับพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน ทำให้ต้องปรับปรุงภาษาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม

3. การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์: การจัดการข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม การถอดเทป และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีความแม่นยำและครบถ้วนต้องใช้ทรัพยากรและเวลาอย่างมาก

4. การฝึกอบรมและการให้ความรู้: การฝึกอบรมผู้ช่วยวิจัยและการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและครูเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและการประเมินทักษะทางสังคมต้องมีความละเอียดในการถ่ายทอดข้อมูลและการฝึกอบรมที่เหมาะสม

8) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

1. การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง: การจัดการสนทนากลุ่มและการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายต้องใช้การประสานงานและการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม เช่น การทำหนังสือเชิญผู้เข้าร่วมวิจัยจากภายนอกหน่วยงาน การเชิญผู้เข้าร่วมวิจัยที่เป็นผู้ปกครองของเด็ก หรือการเชิญผู้เชี่ยวชาญจากสาขา และจากหลายหลายภูมิภาค ทำให้ต้องแก้ปัญหาด้วยการประชุมทางไกลในบางบริบท

2. การจัดการข้อมูล: การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มและการถอดเทป เนื่องจากข้อมูลมีปริมาณมากหรือมีความซับซ้อนสูง การทำให้ข้อมูลเป็นระเบียบและวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปที่มีความแม่นยำต้องใช้เวลานาน

3. ข้อเสนอแนะที่หลากหลาย: การปรับปรุงเครื่องมือให้ตรงตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มตัวอย่างอาจมีความยากลำบาก โดยเฉพาะข้อเสนอแนะที่มีความหลากหลายและอาจขัดแย้งกัน

4. ความเข้ากันได้กับบริบทวัฒนธรรม: การพัฒนาเครื่องมือให้เหมาะสมกับบริบทวัฒนธรรมไทยมีความท้าทาย เนื่องจากต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าเครื่องมือมีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมและบริบทของเด็กไทย

9) ข้อเสนอแนะ

1. แนะนำให้มีการบูรณาการเครื่องมือประเมินทักษะทางสังคมในโรงเรียน โดยใช้เครื่องมือนี้ในการประเมินและติดตามพัฒนาการทางสังคมของเด็กในระดับประถมศึกษา เพื่อให้สามารถระบุและสนับสนุนเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างทันท่วงที

2. สร้างโปรแกรมการฝึกทักษะทางสังคม: สนับสนุนการพัฒนาและการจัดโปรแกรมฝึกทักษะสังคมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็ก โดยอิงจากข้อมูลที่ได้จากการประเมิน ซึ่งอาจรวมถึงการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการสื่อสาร การตีความสถานการณ์ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการเพิ่มความสามารถในการปรับตัวในสถานการณ์สังคม

3. ส่งเสริมการฝึกอบรมสำหรับครูและผู้ปกครอง: จัดให้มีการฝึกอบรมและการให้ความรู้ สำหรับครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือประเมินและการสนับสนุนพัฒนาการทักษะทางสังคมของเด็ก เพื่อเพิ่มความเข้าใจและความสามารถในการสนับสนุนเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. สนับสนุนการวิจัยเพื่อการพัฒนาต่อเนื่อง: สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือประเมินต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือในบริบทที่หลากหลายและการติดตามผลการใช้ในระยะยาว

10) การเผยแพร่(ถ้ามี)

- ผลงานแล้วเสร็จและเผยแพร่แล้ว ระบุแหล่งเผยแพร่ Poster presentation: The 11th Congress of The Asian Society for Child and Adolescent Psychiatry and Allied Professions, Kyoto, Japan
- ผลงานแล้วเสร็จแต่ยังไม่ได้เผยแพร่
- ผลงานยังไม่แล้วเสร็จ

11) การรับรองสัดส่วนของผลงาน ในส่วนที่ตนเองปฏิบัติและผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

ผู้สมัครเข้ารับการประเมินบุคคลมีส่วนร่วมในผลงานที่ขอรับการประเมิน และมีผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

(รวมผู้ขอประเมินผลงานด้วย) ดังนี้

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	สัดส่วนผลงาน (ร้อยละ)	ลายมือชื่อ
พญ.บุรณาด รุ่งลักษณ์ศิริ	85	
รศ.ดร.นพ.พลเทพ วิจิตรคุณากร	10	
พญ.จรรยาพร เจียมเจริญกุล	5	

ผู้มีส่วนร่วมในผลงานขอรับรองว่าสัดส่วนผลงานข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ตามที่ได้ลงลายมือชื่อไว้

หากพิสูจน์ได้ว่าผู้มีผลงานร่วมรายใดได้ให้คำรับรองที่ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยมีเจตนา

ช่วยเหลือผู้ขอประเมินผลงานผู้นั้น ผู้ขอประเมินผลงานอาจถูกลงโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี

ส่วนที่ 4 แบบการเสนอข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

(ข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน ไม่เกิน 3 หน้า กระดาษ A 4)

ชื่อผู้สมัครเข้ารับการประเมินบุคคล.....นางสาวบุรณาด รุ่งลักษณะมีศรี.....
ตำแหน่งที่ขอเข้ารับการประเมินบุคคล.....นายแพทย์.....ด้านเวชกรรมสาขาจิตเวช.....
ระดับ...ชำนาญการพิเศษ.....ตำแหน่งเลขที่...204..... กลุ่มงานการแพทย์.....
ภารกิจ....บริการจิตเวชและสุขภาพจิต..... หน่วยงาน.....โรงพยาบาลศรีธัญญา.....
กรมสุขภาพจิต

1) ชื่อผลงานเรื่อง โครงการพัฒนาคู่มือการฝึกทักษะสังคมสำหรับเด็กประถม: การส่งเสริมความเข้าใจ
สำหรับผู้ปกครองในคลินิกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์

2) หลักการและเหตุผล

จากการวิจัย "The Development of a Thai Social Skill Assessment for Children Aged 6 to 12 Years" พบว่าเด็กในวัยประถมศึกษาโดยเฉพาะกลุ่มที่มีปัญหาทักษะสังคม เช่น ออทิสซึม จำเป็นต้องได้รับการประเมินและพัฒนาทักษะทางสังคมอย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครองจำนวนมากยังขาดความเข้าใจในวิธีการสนับสนุนเด็กในด้านนี้ โครงการนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อสร้างคู่มือสำหรับผู้ปกครองที่พบบุตรหลานมาตรวจที่คลินิกผู้ป่วยนอก เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้ที่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์/แนวความคิด

โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคู่มือการฝึกทักษะทางสังคมสำหรับเด็กประถมศึกษา โดยนำองค์ความรู้จากโครงการ "The Development of a Thai Social Skill Assessment for Children Aged 6 to 12 Years" มาใช้ในการสร้างเนื้อหาที่เข้าใจง่ายสำหรับผู้ปกครองที่พาเด็กมาตรวจที่หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาล คู่มือนี้จะช่วยให้ผู้ปกครองมีแนวทางในการสนับสนุนและพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็ก เช่น การสื่อสาร การตีความสถานการณ์ และการปรับตัวในสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรมหรือความต้องการพิเศษ

การพัฒนาคู่มือนี้จึงมีความสำคัญ เพราะทักษะทางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในโรงเรียนและชีวิตประจำวัน หากเด็กมีทักษะทางสังคมที่ดี จะสามารถปรับตัวได้ดีในสังคม การพัฒนาคู่มือที่เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยจึงเป็นกุญแจสำคัญในการช่วยพัฒนาเด็กกลุ่มนี้

ข้อเสนอ

- พัฒนากิจกรรมหรือแบบฝึกหัดเสริมที่ผู้ปกครองสามารถทำกับเด็กที่บ้านเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคม โดยนำองค์ความรู้จากโครงการ "The Development of a Thai Social Skill Assessment for Children Aged 6 to 12 Years" มาใช้
- อบรมเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญให้เข้าใจการใช้คู่มือนี้เพื่อให้สามารถสนับสนุนผู้ปกครองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- การใช้คู่มือในการให้คำปรึกษาและสนับสนุนผู้ปกครองในคลินิกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลเพื่อให้ผู้ปกครองสามารถนำไปปรับใช้ที่บ้านได้
- สนับสนุนการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อประเมินประสิทธิผลของคู่มือในระยะยาว

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น

- ข้อจำกัดด้านเวลาและทรัพยากร: การพัฒนาคู่มือที่ครอบคลุมและเหมาะสมอาจต้องใช้เวลาและทรัพยากรในการวิจัย การทดสอบและปรับปรุงเนื้อหา
- การปรับใช้ในกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน: การพัฒนาและนำคู่มือไปใช้ต้องคำนึงถึงความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มอายุ เนื่องจากเด็กแต่ละช่วงวัยก็มีชุดทักษะสังคมที่แตกต่างกัน
- ข้อจำกัดด้านความรู้และการเข้าถึงของผู้ปกครอง: ผู้ปกครองบางกลุ่มอาจมีความรู้เกี่ยวกับทักษะทางสังคมไม่เพียงพอ หรือขาดความเข้าใจในการใช้คู่มือ

แนวทางแก้ไข

- ข้อจำกัดด้านเวลาและทรัพยากร: ต้องมีการวางแผนการพัฒนาคู่มืออย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการพัฒนาในขอบเขตเล็กและทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างก่อน เพื่อประเมินประสิทธิภาพ จากนั้นสามารถขยายการพัฒนาและปรับปรุงเนื้อหาให้ครอบคลุมมากขึ้นเมื่อได้รับงบประมาณหรือทรัพยากรเพิ่มเติม นอกจากนี้ อาจขอรับการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆเพิ่มเติม
- การปรับใช้ในกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน: ต้องมีการออกแบบคู่มือในลักษณะที่ยืดหยุ่นและปรับให้เข้ากับกลุ่มอายุหรือความต้องการของเด็กแต่ละช่วงวัย รวมถึงการจัดทำฉบับย่อสำหรับแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถเลือกใช้กิจกรรมและแบบฝึกหัดที่เหมาะสมได้ง่ายขึ้น
- ข้อจำกัดด้านความรู้และการเข้าถึงของผู้ปกครอง: จัดอบรมผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง โดยอาจจัดทำคู่มือในรูปแบบดิจิทัลหรือแอปพลิเคชันที่ใช้งานง่าย เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก และอาจสร้างเครือข่ายสนับสนุนระหว่างผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์

4) ผลที่คาดว่าจะได้รับ

การพัฒนาคู่มือการฝึกทักษะทางสังคมสำหรับเด็กประถมที่ใช้ในคลินิกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาล จะช่วยให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจในทักษะทางสังคมของเด็กมากขึ้น และสามารถนำแนวทางไปปรับใช้ที่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เด็กที่ได้รับการฝึกผ่านกิจกรรมต่างๆ จะสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสาร การเข้าใจผู้อื่น และการปรับตัวในสถานการณ์สังคมต่างๆ ได้ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อพัฒนาการโดยรวมของเด็กในระยะยาว

นอกจากนี้ คู่มือดังกล่าวยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองที่นำบุตรหลานมารับการตรวจที่คลินิกผู้ป่วยนอก ช่วยลดความกังวลและเพิ่มความเชื่อมั่นในการสนับสนุนพัฒนาการของเด็กในด้านทักษะทางสังคม คู่มือนี้ยังสามารถส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงพยาบาลในเรื่องการฝึกฝนและติดตามผล

ในระยะยาว ค่มือนี้อาจกลายเป็นต้นแบบสำหรับการพัฒนาคู่มือการฝึกทักษะอื่นๆ และเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับพัฒนาการทางสังคมของเด็กในประเทศไทย ทั้งยังส่งเสริมการพัฒนานโยบายด้านการศึกษาและสุขภาพที่สอดคล้องกับบริบทสังคมไทย

5) ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. การนำคู่มือไปใช้

- จำนวนผู้ปกครองที่ได้รับคู่มือและนำไปใช้ที่บ้าน
- จำนวนผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมหรือการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้คู่มือในคลินิกผู้ป่วยนอก

2. ความเข้าใจและการใช้งานของผู้ปกครอง

- ระดับความพึงพอใจและความเข้าใจของผู้ปกครองต่อเนื้อหาของคู่มือ โดยการประเมินผ่านแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์เชิงลึก
- จำนวนผู้ปกครองที่สามารถนำแนวทางการฝึกทักษะไปปรับใช้กับบุตรหลานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. พัฒนาการของเด็ก

- การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบประเมินทักษะทางสังคมทั้งก่อนและหลังการใช้คู่มือ
- การรายงานผลเชิงบวกจากครูหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กในด้านการสื่อสารและการปรับตัวทางสังคม

4. การสนับสนุนจากบุคลากรทางการแพทย์

- จำนวนบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมการใช้คู่มือ และสามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองได้อย่างมีประสิทธิภาพ